



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 16/2026-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/107/2025 z 25. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Ssk/107/2025 z 25. septembra 2025, ktoré mu mali byť doručené 6. novembra 2025 a 21. novembra 2025. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením sp. zn. 6Ssk/107/2025 z 25. septembra 2025 najvyšší správny súd odmietol sťažovateľovu kasačnú sťažnosť podanú proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sas/2/2024-64 z 26. marca 2025 a rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania. Kasačnú sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú s poukazom na § 459 písm. a) Správneho súdneho poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Proti napadnutému uzneseniu najvyššieho správneho súdu sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej atakuje posúdenie svojej kasačnej sťažnosti ako oneskorene podanej. Tvrdí, že lehota na jej podanie bola z jeho strany dodržaná. Uvádza, že správny súd vydal v tej istej veci dva rozsudky, „*nakoľko oneskorene poslal vyjadrenie žalovaného aby sa k nemu žalobca vyjadril,*

čo aj urobil, medzitým vydal Rozsudok zo dňa 16.05.2025, a Kasačná sťažnosť bola podaná 30.05.2025.“ Namietajú, že najvyšší správny súd sa nezaoberal vecnou stránkou veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie práva (podľa bodu 1 tohto uznesenia) napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu o odmietnutí jeho kasačnej sťažnosti ako oneskorene podanej.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zistoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Ústavný súd v tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

7. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti a vykazuje viaceré nedostatky zásadného charakteru.

8. V ústavnej sťažnosti absentuje riadne formulovaný petit, z ktorého by bolo možné zistiť, akého rozhodnutia sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha. Ústavný súd totiž môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu (pozri napr. II. ÚS 165/2022).

9. Súčasne v ústavnej sťažnosti absentuje relevantná ústavnoprávna argumentácia týkajúca sa porušenia práva sťažovateľa napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu. Jeho argumentácia je len konštatovaním nesúhlasu s posúdením jeho kasačnej sťažnosti ako oneskorene podanej a v nadväznosti na to aj jednoduchou kritikou nepristúpenia k posúdeniu veci samej. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nenapáda konkrétne závery prijaté najvyšším správnym

súdom, ale len nezrozumiteľne poukazuje na v jeho veci vydané dve rozhodnutia správneho súdu (pozri bod 3 tohto uznesenia).

10. Vzhľadom na zistený rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti ústavný súd nedokáže identifikovať základné parametre umožňujúce posúdiť splnenie prieskumných mantinelov pre ďalší postup ústavného súdu v konaní.

11. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach predbežne prerokovanej veci neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia riadne definovaného petitu, popis skutkového stavu a konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

12. Ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok podstatnej zákonom predpísanej náležitosti ustanovenej v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde (m. m. III. ÚS 241/2013, III. ÚS 313/2016).

13. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám (absencia petitu a konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd), čo viedlo ústavný súd k jej odmietnutiu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

14. Sťažovateľ zároveň nepreukázal ani splnenie zákonnej podmienky byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde). K ústavnej sťažnosti síce pripojil plnomocenstvo, avšak absentuje v ňom explicitné uvedenie informácie, že ide o splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Zároveň z overenia na webovom sídle Slovenskej advokátskej komory nevyplýva, že by bola splnomocnená zástupkyňa [REDACTED] [REDACTED] zapísaná v zozname advokátov (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde). V nadväznosti na výsledok konania ústavný súd nepristúpil v danej veci k odstraňovaniu uvedených nedostatkov. Predmetný postup zvolil z dôvodu procesnej ekonomie, keďže ani jeho prípadné odstránenie by podľa názoru ústavného súdu už nemohlo viesť k inému rozhodnutiu o ústavnej sťažnosti, ako je uvedené v bode 13 tohto uznesenia.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 9. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu